

Index Rerum,

Reges in temporalibus Vicarij Christi electi, vt in pace vassallos à violentiis defendant. 14.2.41
 Regimen à Deo non simpliciter acceperunt, sed cum qualitate vi oppressorum protectionis naturaliter illis annexa, & indissolubili. 15.1.43
 Ad hoc sunt in terris, vt tuncantur Ecclesiam vniuersalem, & omnes Ecclesias, libertatemque Ecclesiasticam. 20.2.72
 Reges Hispania, & ceteri Catholice reipubl. supremi Principes decretorum Concilij Trid. protectores sunt. ibid. 73
 Reges Catholici tanquam Christiana religionis protectores per se & suos legatos possunt Concilio assistere, propter quietem reipubl. ibid. 74
 Reges & Imperatores tenentur auxilium prestare Ecclesie. 31.2.107
 Reges defensores Ecclesie & religionis dicti. 32.2.113
 Reges in ordine ad spiritualia subsunt summo Pontifici, qui etiam temporalem iurisdictionem habet in ordine ad spiritualia. 67.1.295
 Regibus Hispanie propulsandi violentias, & tollendi oppressiones à iudicibus Ecclesiasticis factas, iure & consuetudine attributa facultas & potestas. 10.1.16
 Referuntur quæ impugnant supremi Regis potestatem istiusmodi violentiam tollendi. 11.2. à num. 28. vsque ad 39. inclus.
 Rodriguez in declaratione Concilij Trid. refellitur. 57.2.224
 Rogatus Principis & superioris inducit mandatum, & præcisam necessitatem. 96.1.154
 Inducit mandatum in iis, in quibus potest mandare, non in alijs. 98.1.169
 Rogatus in prouisione ordinaria suam literalem significationem retinet, nec aliam patitur naturam negotij. ibid. 171
 Rogatus absolutionis inducit præceptum post actorum inspectionem, dato decreto violentie. ibid. 172
 Rogitum adimplere an teneatur iudex Ecclesiasticus. 96.1.154
 Rota non intendit tollere recursum ad iudices seculares pro defensione articuli, sed vbi præsumit, tolli cum causa cognitione, & iurisdictionaliter. 58.2.262
 Rotæ Auditores quid censuerint de recursu ad iustitiam Aragonum. 58.1.258
 ad Rotæ decisionem responsio vera. ibid. 2.259
 Rotæ decisio oppugnans recursum regium adducitur, cui satisfit, vt loquatur quando in tollenda violentia proceditur cum iurisdictione. 59.1.266
 Rotæ decisionibus relatis, quod reprobaerint recursum ad Regem, standum non est, cui in contrarium plures numero sint illum approbantes, cui fauet consuetudo, & Doctorum cæterua. 60.1.271
 Rotæ in eligenda opinione magna autoritas, imò commune facit. ibid. 2.272
 Rotæ decisio adducitur, quæ reprobatur recursum ad Regem procedentem iudicialiter. ibid. 277
 Refertur, quæ recurrentes ad iudices seculares excommunicatos declarat, cui respondetur. 62.2.283
 Alia quæ de recursu ad Regem loquitur. ibid. Alia de recursu ad Regem dispensans. 63.2.285
 Alia loquens de recursu ad seculares. 64.2.286. & seqq.
 Respondetur ad præfatas Rotæ decisiones, vt tunc prohibeant recursum, quando suppo-

nunt tolli violentiam cum iurisdictione, non tamen extrajudicialiter. ibid.
 Refertur alia qua dicitur, licitum esse patronis laicis recurrere ad laicos pro tollenda vi, quod Hispanè *reuenion de Bullas* vocant. 65.2.289
 Rotæ decisiones, quibus recursus ad Regem dicitur legitimus. 82.2.113
 Rotæ tantum esse deferendum, quantum ratio ipsa vrget. 60.2.274
 Rotæ decisio non facit ius, nec ad causatum determinationem est necessaria. 60.2.275
 Rotam rotare, & diuersimodè aliquando iudicare qui dixerint. ibid. 273
 Rotæ Domini non habent excommunicantes recurrentes ad Regem pro tollenda violentia, sed vbi cum iurisdictione seculares procedere intelligunt. 58.2.260
 Rusticum quo tempore capi non possit. 264.1.96

S

S Alcedo in declaratione Concilij Trid. refellitur. 53.2.224
Salvus conductus in epistola Principis vim legis habet. 259.2.50. & seq.
 Infringitur per nouum delictum, & etiam respectu antiqui. 260.1.56. & 58
 Ex quo tempore, & vbi valeat. 267.1.124
Sacra reprobat. 353.2.116
Scholasticus, vt reus, an possit conuenire coram iudice ordinario, si degat vltra duos dietas. 133.1.42
 Vide *Causa Scholasticorum*.
 Scholastico Salmantino in remotis degenti conuenio coram ordinario dantur conseruatorie literæ per suum Magistrum scholarum vt remittatur. ibid. 2.46. & seq.
Scientia officialium in præscriptione iurisdictionis præiudicat. 36.2.140
 Scientia absque sententia intimatione sufficit vt currat tempus. 243.2.61
Scriptures debent imitari apes, ex autoritate Senecæ. 111.1.22
Senatores in tollenda violentia non se intermittunt in causa, & negotio principali, nec circa iustitiam, aut iniustitiam appellationis, sed de illa apparente notorie actorum inspectione. 99.1.181
 Longè minorem cognitionem extrajudicalem habent, quam iudex à quo carente iurisdictione, quia iste desert, Senatores præcipiant deferendum ab alio, in tollenda violentia sunt ministri Ecclesie, dirigendo iudices indiscretos per legitimos iuris tramites. 100.1.189
 Non pronuntiant principaliter de iustitia appellationis, sed causalitè. 101.1.202
 Possunt damnare in expensas iniuste impetrantes beneficia. 106.2.257
 Inter cognoscendum de violentia articulo, præ oculis habere debent ius canonicum, Concilia & decreta Ecclesiastica. 120.2.1
 Inter decernendum violentie articulum deficiente iure canonico, an potius attendere debeat ius civile, quam regium. 122.1.14. contrarium verius. ibid. 15
 In executione violentie decreti & pœnarum, summa procedat præmeditatione, moderatione, ac modesta consideratione, vt excedendo iuste defensionis limites, incendant in censuras Bullæ. 311.2.306
Senatus

& Verborum.

Senatus regius in cognitione violentie nec directè, nec indirectè iurisdictionem habet, nec principaliter, nec accessorie. 49.2.198
 Non cognoscit tanquam iudex appellationis, nec habet iurisdictionem de meritis appellationis, & eius iustitia. ibid. 199
 Pronuntiat per modum cause, scil. iudicem Ecclesiasticum fecisse, vel non fecisse vim in non deferendo appellationi; non verò iuste, vel iniuste processisse. 50.1.200
 Aditus per viam violentie, vt appellationi deferatur, & in nouata reponatur; solùm quoad sui instructionem cognoscit de qualitate appellationis, quod est facti. 51.2.214
 Non desert appellationi negatè à iudice Ecclesiastico, sed cum prouocat & incitat, vt deferat, quod est minus facti. 52.1.216
 In tollenda vi eo vsque suam interponat autoritatem dumtaxat, quantum ad id sufficiat, aliàs si ad non necesse se extendat, non faciet sine scrupulo censuram. 82.2.9
 Cognoscens de violentia nullum libellum, (demta querimonia), exceptionem, contestationem, receptionem testium, scripturatum, nec aliorum actorum præsentationem admittit, & cur. 91.2.106
 Non potest ante actorum inspectionem astringere Ecclesiam, vt excommunicatum absoluat, & cur. 97.1.158
 Non potest cogere iudicem Ecclesiasticum vt deferat, antequam constet de violentia. ibid. 159
 Non se intromittit in cognitione iustitie, aut iniustitie cause principalis, quæ illibata semper remanet superiori. 100.1.192
 Inter cognoscendum, an sit deferendum, attendere debet non solùm ius canonicum, sed etiam constitutiones synodales, & stylum illius iudicij Ecclesiastici, à quo appellatio est emissa. 121.2.15
 Inter decernendum articulum violentie, quam opinionem scire debeat. 122.2.22
 Debet adherere communi Doctorum, quam neglexit iudex Ecclesiasticus. 123.1.25
 Præcisè tenetur adherere ei opinioni, quam de iure potuit iudex Ecclesiasticus eligere. 123.2.25
 Est adendus, vbi degit iudex inhibens, à cuius grauamine & inhibitione appellatur. 126.1.12
 A Salmantino Magistro ob incompetentiam, vel ab alio iudice Ecclesiastico excommunicatus, cognoscere potest de causa violentie ad petitionem fiscalis regij eiusdè tribunalis. 135.1.55
 Secus si iudex excommunicatus sit sub alterius tribunalis districtu. ibid.
 Non se intromittit in exequenda pena apposta iudici pro attentatis à se factis. 149.2.105
 Post actorum inspectionem decretum conditionale decernens, censetur præiudicasse, & cognouisse omnes difficultates, quæ oriri possent. 166.2.95
 Qualiter se habere debet quando lis trahitur per viam violentie appellationis non delatæ à repositione, seu reuocatione grauaminis. 231.1.222
 In appellationibus ad se deuolutis interdictis ad inclinationem sententie tantùm declarat, *por no debuelio*, & in cognitione per viam violentie, vim non ferit. 245.1.79
 Senatus is adendus, sub cuius districtu stat iudex à quo appellatur, quia iniuste dedit se pro inhibito.

bitò. 380.1.58
 Quis adendus quando est appellatum à facto simul duorum iudicum inhibitis & inhibiti obtemperantis, existens tamen in diuersis districtibus. ibid. 2.59
 Quilibet pro tollenda violentia adiri potest, vbi appellatur à facto duorum iudicum inhibitis & inhibiti existentium sub diuersis districtibus. ibid. 62. & 395.1.97
 Et quid quando appelletur tantùm ab vno. ibid.
 Aditus per viam violentie ob appellationem à prouisione Capellanie, quandoque vim fieri, quandoque verò non, decernit, attentà natura prouisionis extrajudicialis, aut iudicialis. 431.2.163
 Senatus duos de eadem violentia cognoscere, foret absurdum & inconueniens. 380.2.61
 Sententia iudicis, & verbalis iussio non tollit, nec tradit possessionem, sed actualis executor requiritur. 113.2.6
 Sententia quæ non potest secundùm eius tenorem exequi, propter maximam difficultatem, aut interdum impossibilitatem; exequi debet eo modo, quo potest, ne iudicium reddatur illusorium. 148.2.97
 Continens rem, vel animal, vel quid simile, si propter interitum non possit exequi in ipsa re, vel animali, exequitur in alia re coræquali, aut æquiualeti. 149.1.101
 Sententia, sicut & contractus non comprehendit non nominatos in ea. 150.2.119
 Sententia interlocutoria licet quoad partes transeat in rem iudicatam, non tamen quoad iudicem. 158.1.6
 Sententia lata contra rem iudicatam est nulla ipso iure. 189.2.5
 Absolutoria ob ineptum libellum non impedit, aliam bene conceptam nouiter proponere. 190.1.5
 Lata actis non integris, sed diminutè transportatis, est nulla ipso iure, nec executionem meretur. ibid. 2.13
 & hæc nullitas non excusatur præsumptione boni iuris. 191.1.14
 Sententia actis diminutis dicitur perturbato ordine. ibid. 2.18
 Sententia qua iudex pronuntiat clericum remittendum, vel remittit ad iudicem suum Ecclesiasticum, interlocutoria habens vim definitiue dicitur, & ab ea appellatione emissa non delata vis fieri declarat. 211.2.61
 Lata super exceptionibus peremptorijs, dicitur interlocutoria habens vim definitiue, & ab ea licet appellatur. 212.1.62
 Declara, si incidenter proponuntur dictæ exceptiones, aliàs si principaliter, dicitur definitiua. ibid.
 Sententia qua iudex declarat, tutorem interim non administrare, est interlocutoria, & non appellabilis. ibid. 2.65
 Diffinitiuus, & processus factus à iudice post exceptionem legitimam oppositam tanquam attentata reuocatur. 213.2.79
 Sententia, qua iudex se recusat, vel non, suspensum, vel non, declarat, dicitur interlocutoria. 214.2.87
 Qua terminus assignatur, seu dilatio, est interlocutoria. 218.1.118
 Super admittenda vel reicienda probatione est interlocutoria. 219.2.137
 Z z 4 Lata

Index Rerum,

Lata super admitendis vel reiicendis articulis est interlocutoria. *ibid.* 140
 Lata, non facta publicatione, non valet. 221.
 2.157
 Lata, appellatione non interposita à negata publicatione, est nulla. 222.1.159
 Sententia mulctæ est interlocutoria habens vim diffinitivæ, quæ reuocari non potest; licet alij contrà; remittitur tamen ob paupertatem. 225.
 1.182
 Sententia desertionis est interlocutoria, quæ habet vim diffinitivæ, & lata super sententia diffinitiva, diffinitiva est. an ab ea appelletur, remissiuè. 226.1.183
 Lata super instantia perempta, est interlocutoria, quæ habet vim diffinitivæ. *ibid.* 184. & ab ea appellatur. *ibid.*
 Super attentatis an sit interlocutoria habens vim diffinitivæ discutitur, & an ab ea appellare liceat, remissiuè. *ibid.*
 Sententia qua quis in expensis damnatur, est interlocutoria habens vim diffinitivæ, si separatum à diffinitiva proferatur; secus si in diffinitiva. 227.
 1.186
 & appellatur ab ista interlocutoria expensarum. *ibid.*
 Sententia qua declaratur valere appellationem, seu posse appellare, est interlocutoria, habens vim diffinitivæ. 228.1.193
 Conditionalis licet interim non possit exequi, tamen quoad appellandum tempus currit statim à tempore scientiæ. 242.1.147
 Lata per dolum iudicis nulla est, nec transit in rem iudicatam. 313.1.78
 Sententia nulla non meretur executionem. *ibid.* 79
 Sententia quæ partim prohibet appellationem, partim verò permittit, continet fauorem & odium. 319.1.3
 Sententia non potest diuidi. 320.2.21
 Nec valere pro parte, & pro parte non valere. *ibid.* 22
 Super possessorio non suspenditur per appellationem respectu fructuum, damni aut interesse, sed duntaxat respectu possessori. 325.2.60
 Potest pro parte valere, & pro parte non, ubi sunt plura capitula separata. 326.1.67
 Sententia denominatur à potentiori cui magis incalcscit. 328.2.90
 Lata in possessorio pro actore turbato, & super proprietate pro reo, an sit exequenda sententia possessorij. 329.1.94
 & quid in profanis. *ibid.* 95. & seq.
 In beneficiis lata super possessorio pro actore turbato, & super petitorio pro reo, si super vitioque est actum, an sententia super possessorio sit exequenda. *ibid.* 97. & seq.
 Lata pro reo turbante super possessorio, & pro actore super petitorio, an sententia super possessorio sit exequenda. *ibid.* 99. & seq.
 Lata super principali & fructibus rei, si res non recipit appellationem, nec fructus aut interesse. *ibid.* 101. & seq.
 Sententia exhibendi non recipit appellationem. 332.2.132
 Sententia subrogati in locum eius, à cuius sententia non appellatur, an recipiat appellationem. 333.
 1.134
 Sententia, qua missio in possessionem datur, additurque vt eâ apprehensa pro indiuiso fiat partitio inter cohæredes, non dicitur continere mixturam. 334.2.143
 Sententia an possit exequi pro poena apposta in casu non paritionis. 335.1.150
 Lata generaliter restringitur ad profecuta. 336.
 1.159
 Sententia in possessorio regulatur à petitione, quando potest recipere petitionem iuxta formam libelli. *ibid.* 160
 Lata super demolitione ædificij constructi post noui operis nuntiationem, an admittat appellationem. 342.2.31
 Sententia nulla, siue interlocutoria, siue diffinitiva, etiam aliâs priuilegiata, non meretur executionem. 374.1.18
 Sententia attentatorum est merè interlocutoria. 393.1.1
 Demolitionis operis attentati non recipit appellationem. 394.1.6
 Sententia non profertur vbi deficit iudicium, & litis pendencia. 410.1.27
 Vt exequatur in beneficiis simplicibus pendente appellatione, induci potest constitutio synodali. 447.1.277
 Debet tamen eadem constitutio esse clara, non turbida. *ibid.* 278
 Sententia priuationis contra non residentem, qua non est seruatus iuris ordo, exequi non potest pendente appellatione. 461.1.24
 Sententia priuationis vel compulsions suspensionum ordinum suspenditur per appellationem. 464.2.46. & seq.
 Sententia vbi demonstrat causam iure reprobatam, aliam appellans non tenetur exprimere, cum illa notoriè constat. 470.2.5
 Lata parte non instante est nulla ipso iure. 497.
 1.70
 Sententiæ conditionalis tempus licet currat ad appellandum, non expectata conditione, non currit quoad alios effectus iuris. 242.2.50
 Sententiæ appellatione diffinitiva intelligitur. 305.
 1.4
 Sententiæ additionis, seu de remate, lata executionem, an possit impedire tertius, cuius exceptiones iure regio examinantur in via ordinaria. 332.
 1.127. & seqq.
 Sententiæ additionis lata contra debitorem executio suspenditur respectu tertij oppositoris, qui ab ea appellauit. *ibid.* 2.131
 Sententiam interlocutoriam habentem vim diffinitivæ index non reuocat. 159.2.16
 Declara tamen vt num. 27.28. & 29
 Sententiam exequi in prouisione capellanæ, an fundator queat disponere in fundacione. 447.
 1.282
 in Sententia appellabili sui natura facta condemnatione, si in fine sententiæ decernuntur executoriales, est attentatum pendente termino ad appellandum. 174.2.48
 Sententiæ ita concepta (si non exhibeat, tot soluat) est conditio protestatiua, cuius defectus manifestetur per appellationem. 334.1.141
 Sententiæ tot, quot capitula, & quando. 324.1.53.
 & 325.64
 Tot, quot summæ ex diuersis causis debita. 623.
 2.69
 Quot annuæ pensiones, & distinctæ in petitione. *ibid.* 70
 Sepeliendi ius habens potest etiam per alienos fundos & territorium deferre cadauer. 367.1.93
 Sequester depositarius, aut conductor ad longum seu

& Verborum.

seu modicum tempus, an & quando possit præferre. 474.2.36
 In omnibus depositatio similis. 476.2.55
 Tenetur ad restitutionem sequestri actione depositi. 475.1.56
 Compulsus ab executore rei restituendæ vincenti in lite, an appellare possit, eo quod in sententia non nominetur. 479.2.84
 Ad mandatum iudicis tenetur sequestrum restituere vincenti. 480.1.87
 Sequester & depositarius vrgeti quodcumque possunt ad rationem reddendam. *ibid.* 89
 Sequester ex consensu partium possidet, secus si datus est à iudice. 474.2.35
 Sequester semel electus non potest remoueri nisi ex noua causa. 478.1.68
 Sequestro regulariter prohibita est. 214.1.84. & 470.1.2
 Sequestracionis decretum est interlocutoria. 470.1.1
 Sequestrata rei aut beneficij fructus referuntur vincenti in fine litis. 474.1.37
 Sequestri fructibus non sequestratur possessio, quæ per alios actus potest continuari. *ibid.* 2.39
 Sequestrum beneficij referuati iuxta constitutionem Pianam non potest apponere iudex via iudiciali & extraiudiciali simul. 424.2.125
 Sequestrum regulariter recipit appellationem, etiam absque causæ expressione. 470.1.3
 Reuocatur de facto, si ex obruto fuit concessum. 474.1.30
 Vbi apponitur ob periculum moræ, citatio non est necessaria, nec iuris solemnitates. *ibid.* 31
 Ob periculum appositum sine citatione, non potest reuocari, & relaxari absque ea. *ibid.* 32
 Appositum propter scandalum, & rixam vitandam non recipit appellationem, nec per eam suspenditur. *ibid.* 33
 Sequestrum quando tollitur. *ibid.* 51
 Quid sit. *ibid.* 2.54
 Sequestrum iudiciale, & depositum extraiudiciale quid differant, remissiuè. *ibid.*
 Sequestrum appositum iuris dispositione, non finitur nisi per sententiam transectam in rem iudicatam. 478.1.64
 Sequestrum vt tollatur, requiritur sententiæ executio, cum aliter lis non dicatur finita. *ibid.* 65
 & quid quando sequestrum apponitur officio iudicis, & eius arbitrio. *ibid.* 66
 Sequestrum apponere quibus casibus licitum, remissiuè. 471.2.11. & seqq.
 Quando sit apponendum in beneficiis referuatis ab ordinario prouisis. 472.1.18
 Apponendum in beneficiis referuatis non suspenditur per appellationem. *ibid.* 19
 Appositum legis præcepto potius ab ipsa, quam à iudice censetur appositum. *ibid.* 20
 Non euitatur per cautionem, quando à lege apponi mandatur, secus quando simpliciter permittitur. 473.1.22
 Sequestrum ex Clement. 1. de sequest. possess. non recipit appellationem, & cur. *ibid.* 24
 Vbi permittitur, iudicis arbitrio admittit appellationem. *ibid.* 25
 ob Sequestrum possessio non amittitur, sed retinetur. 474.1.34
 Sequestri remedium dicitur cautio, per quam sequestrum regulariter cessat. 472.2.21
 Eius mandatum ob periculum fugæ debitoris non suspenditur per appellationem. 473.2.26
 Requirit partis citationem, & causæ cognitionem. *ibid.* 29
 Sequestri restituendi sententia non recipit appellationem. 476.1.49
 Eius decretum est merè interlocutoria. *ibid.* 50
 Sequestri reuocatio non suspenditur per appellationem quando cessat causa sequestri, aut depositi. 477.2.63
 Sequestri loco data cautio de re non baratanda, & restituenda, durat post rem iudicatam. 478.
 1.67
 Sequestri reuocacione intimata statim sequestrum est restituendum. 480.2.90
 Sessio in epistola ad Regem à num. 112. 113. & 114. reprehenditur. 27.1.91
 Sesse responsum ad Rotæ decisionem approbatur. 58.1.257
 Si, dictio apposta in dispositione, illam reddit conditionalem, qua deficiente non verificatur dispositio. 142.2.31
 Silentium perpetuum tollit simul appellationem. 345.2.60
 Solemnitas quæ requiritur in construendo, requiritur in destruendo. 140.1.7. 230.1.209. & 477.
 2.62
 Solemnitatum enuntiatio per iudicem an requiratur in specie, vel sufficiat in genere. 453.1.25
 Solemnitatibus enuntiatis in specie per tabellionem statuitur, licet non in genere. 453.1.24
 Solutum concedi vt dicatur, quot requirantur concessionibus. 360.2.22
 Solutum & insolitum quid. 361.1.23
 Stadium quid. 133.1.44
 Statutum à decurionibus editum, ab eorum successoribus, vel à populo est declarandum. 146.
 1.69
 Prohibens appellationem ab interlocutoria non censetur prohibita ab habente vim diffinitivæ. 232.1.219
 Prohibens appellationem à sententia potestatis, intelligitur de diffinitiva strictè. 305.1.6
 Prohibens appellationem à diffinitiva, intelligitur etiam de interlocutoria, vbi militat eadem ratio. 478.1.64
 Prohibens dici de nullitate, interlocutoriam comprehendit. *ibid.* 20
 Appellationem generaliter prohibens à causa principali, intelligitur prohibere à qualibet eius interlocutoria. 309.1.44
 Prohibens appellationem specialiter à sententia, intelligitur de diffinitiva, non de interlocutoria, cum sit stricti iuris. *ibid.* 48
 Prohibens appellationem est odiosum, & restringendum, vt minus lædat ius commune. *ibid.* 49
 Prohibens appellari ab interlocutoria aliqua, intelligitur etiam quando iure communi licita erit appellatio. 434.1.181
 Prohibens appellationem in possessoriis, operatur in casibus, quibus iure communi permiffa erat. *ibid.* 184
 Statuto disponente non posse inquiri contra Aduocatum, alio autem quod contra militem inquiratur, si aliquis sit miles & Aduocatus, an delinquens patiat inquisitionem. 322.2.41
 Statuto vt bannitus pro centum offendatur, an duæ causæ diuersæ possint coniungi vt faciant centum, & queat offendi. 326.2.71
 Statuto

Index Rerum,

Statuto quo remouetur audientia in agendo, & defendendo, censetur appellatio sublata. 447. 1.279

Stylus tribunalis attenditur, vbi proponitur appellatio, in possibilitate appellandi. 121.2.10

Quod multo magis procedit in appellatione ab interlocutoria ante diffinitiuam. ibid. 1.1

Stylus tribunalium regaliū multoties practicitur in foro Ecclesiastico, & approbatur per Rotam. 122.1.18

Stylus de partibus etiam contrariis stylo Rotæ, in ipsa attenditur in litibus, quæ transportantur ad Curiam. ibid. 2.20

Stylus Curie vbi tractatur causa, non Curie delegantis attenditur. 428.2.146

Stylus Rom. Curie ad alia loca in partibus non extenditur. ibid. 1.47

Stylum, statuta & constitutiones iudicij inferioris, tenetur attendere superior, inter cognoscendum, an sit deferendum appellationi. 121. 2.12

Stylum iudicis à quo in ordinatoris iudicij, Rota & quilibet superior tenetur obseruare, et si contrarium stylo sui tribunalis. 122.2.21

Subdelegatus à delegato, cum clausula, *Appellatione pendente*, non potest procedere cum eadem clausula. 333.2.136

Subditum exentum esse à suprema protectione, proueniente à fonte perenni iuris naturalis, videre impossibile. 85.1.40

Subrogatum an seruare debeat statuta eius, in cuius locum subrogatur, an propria. 131.1.28

Non sapit naturam prædecessoris, quando militat diuersa ratio in subrogato, & in eo, in cuius locum subrogatur. 143.2.45

Non sapit naturam principalis, nec fit extensio ad illum, qui verè non sit talis, sed fictè, & representatiuè tantum in poenaliibus & odiosis. 144.1.50

Ad litem potest dicere de attentatis quemadmodum eius prædecessor. 149.2.108

Subrogati vt idem fit ius, requiritur paritas rationis in vtroque. 334.2.147

Subrogatum fortitur naturam eius, in cuius locum subrogatur. 333.1.133

Subsidium charitatiuū pro alimentis etiam impositum ab Episcopo, appellationem non recipit. 133.1.40

Subsidij repartitio non suspenditur per appellationem, nec contadictionem, sed eius statim fit executio. 132.2.38

Eius recolectio, & solutio appellationem non recipit. ibid. 39

Successor in beneficio per resignationem, tenetur purgare attentata per prædecessorem resignantem. 147.2.85

Tenetur exequi mandatum per Papam suo prædecessori factum. 148.1.89

Successor vel executor nouus potest exequi mandatum sui prædecessoris sine mandato nouo. ibid. 91

Successor singularis iudicis attentantis reponit attentata. 150.2.118

Successoris administratio non accipit nouam possessionem rerum vniuersitatis. 150.1.111

Successoribus ex actione inepte proposita, iterum aptè agens auditur. 150.1.6

Successoribus ob non probatam rei possessionem in aduersario, contra illum denuo possidentem potest iterum agere. ibid. 2.9

Summa ex diuersis causis an coaceruentur vt faciunt sententiam appellabilem. 326.1.68

Summa plures petite ex eadem causa & obligatione simul coaceruantur, vt ascendant ad summam appellabilem. 327.1.73

Summarie refertur ad cognitionem iudicalem. 424.2.124

Superior etiam si reuocet gesta ab inferiori, vel ipse excommunicatum absoluit, vel absolutionem inferiori remittit. 117.1.48

Superior ad quem, declarans bene appellatum, reuocato grauamine an possit causam in prima instantia retinere, vel remittere ordinario. 483. 1.7

Grauamine iustificato potest superior causam retinere, aliàs remittit inferiori. ibid. 8

Superfedere tenetur iudex interim, dum articulus incidens terminetur ab alio iudice, cui cognitio competit. 179.2.1

Superfedere debet iudex inferior, Principe apponente manum in causa, aliàs attentat. ibid. 2

Superfessoria ad effectum absoluendi quomodo expeditur ex praxi hodierna. 300.1.108

Ad quem effectum sit inducta, & quibus casibus locum habeat. 376.2.34

Superfessoria stylus apud omnia iudicia Ecclesiastica præualuit, & vim non fieri decernit Senatus. 378.2.48

Superfessoriam requirere causæ cognitionem in puncto iuris, verissimum. 378.2.47

Superfessoriam expedit iudex contra partem vt in aliquo actu superfedere, quæ parte non citatæ reuocatur: reuocatio tamen intimatur. 378. 2.49

Superfessoria vtuntur iudices Ecclesiastici omnes vt per aliquod tempus inferior superfedere in causa, donec exportantur acta, & ex eis se informat ad inhibendum, vel remitendum. 376. 1.30

Supplicatio habet locum in causa remissionis Senatorum. 211.1.93

Suppositum à disponente prius verificari debet. 87. 2.68

Suspensio an sit maior interdicto ingressus Ecclesiæ. 293.1.45

Quid in ea serenda aduertendum sit. ibid. 46

Imposita pro delicto necessaria suspensio præstantur ex beneficio, non tamen si pro contumacia. ibid. 47

Suspensio, interdictum, & excommunicatio æquiparantur in iure quoad appellationis prohibitionem, aut admissionem, & alios effectus. ibid. 50. & quales. 294.1.51

Suspensio & interdictum quoad appellationis effectum eadem ampliaciones & limitationes patiantur, quas excommunicatio. ibid. 54

Suspensio aut interdictum conditionale suspenditur per appellationem, & impedit executionem. ibid. 2.57. & seq.

Suspensionis violatio in spiritualibus inducit irregularitatem, secus in temporalibus quæ suspenduntur per appellationem. 440.2.225

Suspensio ab vsu pallij potest eo vt pendente appellatione. 302.2.125

Celebrans nullam irregularitatem incurrit. ibid. 126.127

Suspensus ab ordinibus susceptis an pendente appellatione possit accedere ad alios, & an illis possit

& Verborum.

possit interim vt. 464.2.48. & seq.

Suspensus ab vsu ordinis an possit exercere cetera. 293.2.48

à Syndicatu licet non appelletur, licet tamen ab interlocutoria incidenti, qui dicant. 305.2.11

Syndicus potest tacite, non expresse renuntiare appellationi. 166.2.98. & seq.

T

TAbellio, vide *Notarius*.

Tempus agendi an limitare iudex possit, & aliter ponere perpetuum silentium. 345.2.59

ante Tempus damno occurrere melius, quam post illatum damnum remedium querere. 88.2.76

Temporalitates clericorum quæ dicantur vt occupari possint, ob eorum proteritiam, & contumaciam. 111.2.305

Terminus & tempora præstituta primo iudici ad causam determinandam, eadem censentur præstituta successori, & subrogato. 145.1.59

Terminus parti à iure vel iudice assignatus ad aliquid gerendum, non currit pendente recurso ad Rotam. 185.2.58

Parti vel iudici non currit dum disceptatur super aliquo articulo. 186.1.59

Non currit appellanti dum disceptatur, an appellatio sit nulla. ibid. 60

Terminus nouem dierum, ad retrahendum rem patrimoniale, non currit durante disceptatione super venditione. ibid. 61

Terminus decem dierum ad appellandum non currit dum disceptatur de nullitate appellationis proposita. ibid. 62. maxime si nullitas prouenit ex attentatis. ibid. 63

Terminus non currit impedito. ibid. 65

Terminus conficiendi inuentarium non currit impedito. ibid. 66

Terminus remanet suspensus in hoc statu, quo superuenit impedimentum, & tantum temporis suppletur, quantum abstulit impedimentum. 187.1.75

Terminus informationis in via executiua suspenditur ex impedimento partis, quo sublato alius suppletur, quantum abstulit impedimentum. ibid. 76

Terminus ad appellandum vt currat à tempore notitiæ, debet condemnatus illam habere, quomodo sententia fit lata. 243.1.56

Terminus is est nouiter dandus, quantum abstulit impedimentum, non ex integro. 444.2.257

Terminus edicti in quem finem apponatur. 446. 1.273

Terminus non currere pendente recurso ad regium consilium, expresse terminauit Rota Rom. 187.1.72

Terminus sibi ad aliquid faciendum præfixum labi permittens, censetur actui renuntiare, nec postea auditur. 352.1.101

Oppositor post terminum lapsū, an sit audiendus. ibid. 102

Termino apposito actui gerendo, dilatio parti ita limitanda erit, vt reguletur à principali, ne actus pereat, sed perficiatur. 445.2.270

Tesitis pro sola instructione iudicis, & eius animi motu, possunt recipi sine partis citatione. 450.2.4

Tesites iurati requiruntur, si Princeps mandat alicui, vt se diligenter informet. 451.1.10

Testibus non iuratis potest credere iudex deputatus ad conferendum beneficium cum clausula (si idoneum inuenieris.) ibid. 8

ex Testibus non iuratis informatur conscientia iudicis. ibid. 9

V

Vide *Receptio*.

Titulus aut dominium quando limitatè deducitur ad possessionis iustificationem tantum, appellatio non suspendit possessorem. 330.2.108

Tolerantia in eo quod à iure naturali non prohibetur, pro expressa dispensatione habetur. 39. 1.150

Vide *Patientia*.

Tortura quando potest dari ad eleuandam varietatem à testibus etiam in causis pecuniariis, carceratus non est sub fideiussoribus relaxandus. 273.1.174. & seq.

Tribunal regium quemadmodum se habere possit ad executionem decreti violentiæ, lati contra iudicem Ecclesiasticum post grauamen illatum absentem & abeuntem. 143.1.40

Tribunal, cui iurisdictionis coheret, cuiusque dignitas, attendi potius debet, quam persona administratoris. 145.2.62

Tribunalia regia representant Principem, & ideo eis hæc potestas cognoscendi commissa est. 29. 1.97

Representant personam & imaginem Regis in administratione suprema iurisdictionis. 85. 1.44

Tribunalia suprema sunt inhibita, vt nullatenus possint cognoscere, etiam per viam violentiæ, de causis pendentes coram Commissario Cruciatæ, & eius subdelegatis. 132.1.37

Tribunalia regia ius imitantur, & ideo eorum provisiones inuent vt iudices Ecclesiastici reponant ea, quæ ipsi de iure reponere debent. 152. 1.2

Turpitudinem suam allegans non auditur. 346.1. 61

An audiatur desistens à peccato. 346.1.64

Tutela quid. 251.1.76

Tutor est priuata persona, & ei pupillus non subest quoad iurisdictionem, sed quoad tutelam, defensionem, & protectionem. 50.1.204

Tutor vel procurator minoris datus in locum demortui tutoris, vel procuratoris, non gerit vires demortui, nec eius personam representat, sed duntaxat pupillum, aut dominum constituentem procuratorem. 145.2.65

Tutor non potest capi per debito sui pupilli. 262. 1.78. limita vt num. 79.

An sine decreto possit alienare, & repudiare hæreditatem, quæ habet mobilia & immobilia. 320.2.20

V

Variare modum procedendi iudicialiter partium, & partim extraiudicialiter in eodem articulo non permittitur, etiam habenti facultatem procedendi simul. 428.1.142

Variatio præcipue personis Ecclesiasticis prohibita. 421.2.104

Vasallorum vi oppressorum cognitio & protectio non competit supremis Principibus priuilegio Pontificali, sed iuris naturalis instinctu, & ratione. 68.2.310

Verbum *euicentes*, quo vitur Bulla Cænz Domini, intelli

Index Rerum,

- intelligitur de violenta & tyrannica eiectione. 109.1.283
 Verbum *demissione*, debet intelligi cum effectu. 113. 2.110
 Verbum respiciens plura determinabilia, ea determinat, prout vniuersiuique naturæ conuenit. 116.1.39
 Verba l. 36. tit. 5. recop. *por derelictio*, de iure diuino interpretanda sunt. 28.1.95
 Interpretanda de iure canonico & positio. 29. 1.96
 De iure naturali. 414.2.79
 Verba *por costrumbre immemorial*, declarantur. 33. 2.120
 Ponderantur illa. 36. *nos por reuolue*. 84.1.27
Ante ellos quezando se. 86.1.56
Paraque se otorgue la appellacion. 90.1.92
Y si del les constare, &c. 92.1.111
El qual trabajo sin dilacion lo vean, y si por el les constare, &c. 93.1.122
Y si por el les constare, que la appellacion esta legitimamente interpuesta quando la fuerza prouean, &c. 99.1.180
Porque las partes puedan seguir su justicia ante quien, y como demandan. 100.1.192
Con contemnatione de costas si los parasieren. 105. 1.238
 Verba prouisionis regie debent intelligi cum effectu, respectu repositionis. 113.2.5
 Verba quantumcumque practica recipiunt interpretationem de iure. 116.1.33. & ad terminos suæ potestatis restringuntur. *ibid.* 34
 Verba generalia restringuntur vt cuiuslibet absurdum. *ibid.* 35
 Verba sententia impropriantur, vt ad intellectum iuris reducuntur. *ibid.* 36
 Verba prouisionis regie debent recipere interpretationem de iure, vt limites protectionis naturalis, & suæ potestatis excedant. 116.1.38
 Verba l. 36. disponentia tribunal, sub cuius districtu degit iudex Ecclesiasticus, vim inferens, ad eundem esse pro illa tollenda. 124.2.1
 Eorundem determinatio pluribus inconuenientis consideratis prouide obuiat. 125.1.2
 Verba l. 36. *el proceso originalmente el qual trabajo sin dilacion, &c.* expenduntur. 142.2.30
 Item, *Prouean que el tal trabajo otorgue, &c.* 143. 1.41. & 148.2.93. & 95
 Verba l. 4. tit. 10. p. 7. adducuntur. 169.2.2
 Verba cap. quories Episcopi. 2. q. 6. recensentur. *ibid.* 3
 Verba l. 36. *para que el proceda*, ponderantur. 171.2. 25. & 179.2.3
 Verba non dicuntur superflua, si apponuntur ad maiorem declarationem. 175.2.52
 Verba, *remian luego, &c. para que el proceda*, ponderantur. 183.2.39. & 43
 Item illa, *en la forma acostumbrao, &c. & manden traher el proceso, &c.* 191.1.17
 Verba decreti regij, *despues de la appellacion*, quæ comprehendant. 233.1.239
 Verba, *sine lite*, important vt secuta iudicis declaratione nulla admittatur appellatio. 353.2.118
 Verba iudicis secundum mentem iuris intelligenda sunt. 429.1.152
 Verbis dispositionis in dubio est seruendum. 170. 1.8
 Vicarius foraneus non est ordinarius, sed delegatus. 255.2.15
- Licet non cognoscat de causis criminalibus, tamen potest carcerare adhibita informatione ad effectum remittendi. 256.1.17
 Potest carcerare clericum, non ad effectum cognoscendi de causa, sed remittendi ad Vicarium generalem. *ibid.* 18
 Vicario generali quando censeantur commissa cause criminales, & alia requirentes mandatum speciale. 255.2.16
 Vicarios duos Deus in vniuerso constituit, & cur. 16.2.52
 ly *Videtur* improprietatem denotat. 341.1.16
Violentia legibus inimica. 327.1.110
 Violentia licet remaneat, & adhuc subsistat, ob proteritiam, tamen Princeps non se intromittit in ea tollenda, deferendo & reponendo. 111. 1.303
 Sapit odium, & delictum. 123.2.30
 vt Violentia detegatur in Senatu, acta processus sunt necessaria. 142.1.26
 Violentia seu iniquitas iudicis allegata in procedendo, ex actis ab eo gestis constare debet. *ibid.* 27. & 29
 Violentia facinus continet. 143.2.46
 Committitur, quando pendente appellatione legitima iudex exequitur, vel quando timetur exequi, quoad inuocandum auxilium. 171. 2.24
 Excusat à temporis cursu vim passo. 187.1.71
 Committitur in non deferenda legitima appellatione, non tamen in deferenda non deferenda. 195.2.51
 Consistit non solum in appellatione non deferendo, sed etiam in ea spreta procedendo, & de intellectu l. lege Iulia 1. 233.2.245
 Violentia à duobus delegatis ante competentia determinationem, & post eam, potest deduci per Senatum ex rescriptorum inspectione. 384.2.96
 Violentia species. 42.2.182
 Earum differentia. 43.1.183
 Quæ illarum maior & atrocior. 44.1.192
 Violentia tractatus includit ingentes difficultates. 82.1.4
 Violentia tollendæ potestas an Principibus & dominis inferioribus competat. 84.1.25
 Violentia remedium de facto postulanti exhibendum pro instante, aut presumpso periculo. 88. 2.77
 Violentia probatio per testes, etiam de notoritate probantes, incongrua foret naturæ negotij, quia per negationem offuscaretur notorietas, & euacuaretur. 91.1.103
 Requisita, puta delatio, suspecta executio, appellatio an legitima, & legitime interiecta, &c. non aliter potest constare (moraliter loquendo) quam ex eisdem actis. 92.1.115
 Materia Gallie Senatoribus & Aduocaris regij Senatus, præ cæteris patet, & quare. *ibid.* 2.117
 Violentia tempore, & etiam querela, & decreti, si iudex Ecclesiasticus degat sub vno districtu, & ad prouisionis intimationem in districtu alterius tribunalis absens reperitur, quomodo inclinatio sit facienda. 125.1.3
 Violentia remedium ius induxit, & necessitas. 159. 2.24
 Violentiam tollere ex immemoriali Principibus permittitur, dummodo non fiat in contemptum iurisdictionis Ecclesiasticæ. 67.1.298
 de

& Verborum.

- de Violentia inter Ecclesiasticos in Lusitania non solum regij auditores, sed quilibet prætor coronæ regie in sua prouincia de consuetudine cognoscit, obseruaturque textus c. petimus 11. q. 1. 31.2.108
 de Violentia non cognoscitur, processu originali adducto. 142.2.30
 Non debet cognosci, vbi non apparet de violentia. 143.1.35
 Violentia latæ læditur maiestas iudicis superioris. *ibid.* 2.47
 Contra illum iudicem per vim querelæ agitur, quæ suum comitatur auctorem. 144.1.48
 Eius pœna quæ. *ibid.* 49
 Violentias tollendi ius in beneficiorum possessione ex immemoriali consuetudine, aut iure, competens Regi summus Pontifex approbat. 66. 2.292
 Vide *Cognitio, Excessus, Recursus*.
 Vis protectiua in ordine ad tutelam, & defensionem abstrahitur, & consideratur de se extra iurisdictionem. 50.1.203
 Vis defuncti, & violentia successoris differunt. 143. 2.44
 Vis non solum consistit in hominum vulneratione. 170.1.10
 Si non reperitur adesse processus inspectio, iudici remittitur vt exequatur. 172.1.26
 Vim vi repellere cui licitum. 25.2.85
 Vim fieri, iudice Ecclesiastico non deferente appellationi legitime, & ea non obstante procedente ad executionem, concors omnium sententia. 42.2.181
 Vim fieri non deferendo appellationi termino nimis breui, Senatus declarat. 60.2.277
 Vim fecisse declarat Senatus in dubio consistente in subtilitate iuris, aut facti intrications, &c. 123.2.29
 Vim non fieri à iudice Ecclesiastico non admittente appellationem interpositam à repositione facta virtute aliàs regij decreti. 154.1.19
 Vim facit, & lege Iulia de vi tenetur, qui prouocatione pendente, exequitur sententiam. 169.1.1
- Vide *Appellatio*.
 Vi oppressos liberate, attributum naturale est. 84. 1.28
 Vi oppressum defensori Aduocati velociter confugiunt ad appellationem, quomodo sit formata. 88.1.72
 & si appellatio non adest, vel minus legitima, quod remedium sit adhibendum. *ibid.*
 Vide *Oppressus*.
 Visitatio recipit appellationem, vbi quis docet privilegium exemptionis. 466.2.58
 Visitatio citata parte, & cum causa cognitione facta recipit appellationem. 467.1.62
 Visitatio & morum correctio propter excessum admittit appellationem. *ibid.* 65
 Visitationis & correctionis causa ante diffinitiuam non recipit appellationem. 465.2.53
 Visitationis causa non suspenditur per appellationem. 466.1.54. & seq.
 Visitationis diffinitiuam admittit appellationem de uoluntate, non suspensiuam. *ibid.* 56
 Visitationis materia, remissiuè. 467.2.67
 Visitationem extra iudicalem, & eius executionem an impediatur appellatio vigore privilegij, & quid in iudiciali. *ibid.* 61
 in Visitatione facta extra iudicialiter non admittitur ordinarij recusatio, secus vbi agitur iudicialiter. 467.1.63
 in Visitatione & correctione proceditur extra iudicialiter, sui primæ uà naturæ attentæ. 467.2.66
 Vita actiua an excedat vitam contemplatiuam, 362. 1.36
 à *Vitiis* celeriter excundum. 297.1.78
 Vinum ex pluribus cum Prætor vetat, cætera videtur committere. 128.1.1
Vitiantur, & honor rogantium debitus adstringit iudicem ad absolutionem, & vt liberalitate propria. 98.1.173
Vile non vitiatur per inutile in rebus diuersis. 327. 1.74
Vulneratus non carceratur, sed præstat fideiussores, aut iudex ei custodias apponit suis expensis. 264. 2.100

INDICIS FINIS.

